

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרד"צ שלום ארוש שליט"א פרשת | **מטות מסעי** | ב' מנחם אב תשע"ח (14/07/18) | גליון 578

קורס מקוצר לבנאים

כולם אוהבים להתבכין על מצב הדור, על היצר הרע המתגבר, על הסחיפה אחרי נגעי הטכנולוגיה, על הצרות, על הזירות, על המחלות, על כוחות הנפש המתדלדלים, ועל מה לא. והמסקנות עולות מאליהן: איך תבוא הגאולה בחושך שכזה?

ומה התוצאה? מאבדים תקווה. וזה נכון. כאשר מסתכלים רק על כל החסרונות ורואים יער עצום של רע – לא ניתן לראות שום תקווה. אבל כאשר מסתכלים על כל הטוב ומעריכים את כל הטוב שה' משפיע לדור הזה ורואים את האור הגדול שמאיר דווקא בתוך כל הבעיות – ניתן בקלות לראות את התקווה הגדולה, כמו שנסביר.

טובה כפולה ומכופלת

לדור שלנו יש מעלות רבות ועצומות על כל הדורות הקודמים. מהפכה רוחנית של ממש. בכל התחומים ישנם פריחה ושגשוג שלא פעם עליהם בשום דור. מי היה יכול פעם להרשות לעצמו להיות אברך? רק מי שהיה בן או חתן למשפחה עשירה מאוד. ואילו כיום התרבו הספסלים בבתי המדרש – תלמודי תורה, בתי ספר לבנות, ישיבות וכוללים לרוב. המושג של "עם הארץ" שהיה חזון נפרץ בכל מושבות ישראל בעבר, היום הוא נדיר מאוד בקרב שומרי התורה. כולנו חכמים וכולנו נבונים.

פעם הייתה מציאות נפוצה שישנו רק סט אחד שלם של ש"ס בכל העיירה, אפילו בערים גדולות יחסית. והיום לכל אחד יש בבית ספרייה חשובה וגדושה, יש לנו מאגרים תורניים, ספרים חדשים יוצאים חדשות לבקרים, עלונים, שיעורי תורה לאלפים ברדיו ובטלפון ובכל אמצעי התקשורת, קווי הלכה והוראה ועוד. הפצת התורה והיהדות פורצת גבולות.

וגם בקיום המצוות השיפור עצום. היום ניתן להשיג בקלות את כל תשמישי הקדושה ברמות ההידור הגבוהות ביותר שהיו נדירות מאוד בדורות עברו, והכול בקלות ובזול. פעם היהודים רבים אפילו יין לקידוש לא היה! המקוואות מפוארים ומפנקים, וגם פשוטי העם טובלים בכל יום. מפעלי החסד בדור מגללים מיליונים ויותר, גם חיים, סלי מזון, קרנות ליתומים, ועוד. לכל משימה נרתמים עסקנים חרוצים והציבור משתף פעולה ברצון. בתי כנסת מפוארים מוארים וממוזגים בכל מקום. השתטחות על קברי צדיקים – בקלות יותר מאי פעם, לכל הילולא נהדרים המונים, כי התחברה נוחה ונגישה בארץ ובעולם, ויש מלונות כשרים ואוכל כשר בכל מקום.

בכל הדורות יכלו רק לחלום על מגורים בארץ ישראל. מתי מעט היו באים לכאן לעת זקנותם רק כדי להיקבר באדמת הקודש. והיום, ה' ברחמיו בונה את ארץ ישראל ואת ירושלים בגשמיות וברוחניות.

אז מה בסך הכול חסד?

זו הדרך הנכונה להסתכל על המציאות. ה' עושה הכול כל כך יפה ואסור לנו להיות כפויי טובה ולהתעלם מכל האור הנפלא. וכאשר מסתכלים בדרך זו, קל מאוד לראות את הבעיה האמתית.

החילונים הם לא הבעיה. הם בסך הכול תינוקות שנשבו. גם בני ישראל שנופלים לעוונות – גם הם בסך הכול קרבנות מסכנים. וכי יש יותר מִסָּפֵן מחוטא? האם יש עונש גדול יותר מלעבור עבירה? וכי הם מעכבים את

הגאולה? לא. הם בסך הכול מסכנים שחיים בחושך, ובכל חטא ועוון שהם עושים הם מזיקים לעצמם וגורמים לעצמם סבל גדול.

המצב העגום תלוי דווקא בתופשי התורה ובציבור שומרי המצוות. ורק הם יכולים לשנות את המצב, לקרב את הגאולה ברחמים או חלילה להמשיך לעכב את הגאולה. דווקא אלה שמקיימים את רצון ה' צריכים להתעורר לתקן את הטעות ההיסטורית של אנשי בית שני, כמו שאומרת הגמרא: "מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים – מפני מה חרב? מפני שהייתה בו שנאת חנים" (יומא ט:).

המצב העגום תלוי דווקא בתופשי התורה ובציבור שומרי המצוות. ורק הם יכולים לשנות את המצב....

זה העוון הנורא שבגללו נחרב הבית השני ובגללו יצאנו לגלות כל כך ארוכה, ועדיין רואים בעליל שלא נרפאו מאותו עוון. והביטוי המרכזי של השנאה הוא בעוון לשון הרע, שכיום כל אחד מתייר לעצמו לדבר על גדולים ועל קטנים; והעוון החמור ביותר שחכמינו וכל הספרים מאריכים בחומרתו – נעשה להיתר ולמצווה. גדולי הדור נתונים לשבט הביקורת של כל ילדון, ובכל יום מתעוררת מחלוקת חדשה. ברור שזהו הגורם העיקרי לאריכות הגלות ולסבל הארוך של עם ישראל.

עוזרים ל"חפץ חיים" בתפילות

ובידינו לתקן את זה. עלינו להכיר טובה גדולה מאוד ל"חפץ חיים" ששינה את כל פני היהדות בכך שהציף את הנושא לתודעה הציבורית, והכניס את כל יראת השמיים שלו ואת כל אהבת ישראל שלו לתוך ספריו הקדושים.

ואכן רואים כמה חיזוק ב'סור מרע' אפשר לקבל רק מלימוד בספריו הקדושים.

אך אנו עדיין לא מצליחים לעקור את העוון הזה מן השרש. מה הסיבה? החפץ חיים בעצמו כבר רומז לסיבה. הגמרא אומרת 'מה יעשה אדם ויחכם?' ומגיעה למסקנה שצריכים להרבות בישיבה, אבל זה לא מספיק, צריכים לבקש רחמים! בלי לבקש מה' יתברך סייעתא דשמיא – לא יעזור כלום. ולכן החפץ חיים תיקן שיתפללו בכל יום על הדיבור ועל השמיעה, כי לימוד בלי תפילה אין לו קיום.

ולכן אם רוצים באמת להינצל מעוון לשון הרע ומשנאת חנים, צריכים לשקוד וללמוד בכל יום בספרים "חפץ חיים" ו"שמירת הלשון", אבל צריכים במקביל לקבוע זמן לתפילה בכל יום. והעיקר הוא לדבר עם ה' במילים האישיות כמו שמדברים לאבא טוב, תפילה אישית היוצאת מעומק הלב, שבה הופכים את כל מה שלמדנו לתפילות (עושים מהתורה תפילה), ומספרים לה' על היצר הרע שמנסה להכשיל אותנו עשרות פעמים בכל יום, ומבקשים ממנו עזרה וישועה. כל מי שיעשה את זה יראה שינוי. זה ייקח זמן, אבל בסוף יהיה שינוי, כי ה' קרוב לכל קוראיו וברא את כל העולם כדי להושיע את הקוראים אליו ומבקשים לקיים את רצונו כרצונו.

אני ואתה נשנה את העולם

כל יהודי שקורא את המאמר הזה – אם יתעורר לקבוע לעצמו לימוד יומי בספרי החפץ חיים, וכן לקבוע לעצמו לפחות עשר דקות של תפילה לקיים את מה שלומד – הוא בוודאי יראה שינוי גדול. הוא בוודאי ינצל מהרבה מאוד לשון הרע, מהרבה מאוד שנאת חנים. הוא יבטל הרבה חושך מן העולם וימשיך **המשך בעמוד 3**

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

<p>יום ד' בירושלים ישיבת חוט של חסד שמואל הנביא 13 שיעור קבוע בהלכה בשעה 20:30 ולאחרי שיעור ראש הישיבה בשעה 21:00 יום ה' בחולון (שכ"ח אב תשע"ח) בשעה 21:30 רח"ה המעפילים פינת המזודה ב"י י"ג ע"ש הללי צה"ל</p>	<p>יום ב, ד' באב (16/07/18) מושב זרחיה והסביבה בית כנסת "המרכז" בשעה: 20:30</p>	<p>יום א, ג' באב (15/07/18) בית אל והסביבה אולם פיס בשעה: 20:30</p>
--	--	--

טלפון לבירורים ולהזמנות שיעורים - 0527611100

גן הדעת

פנינים, פתגמים, רעיונות, חידושים לפרשת השבוע

פנינים חסידות ברסלב

היה אומר בענין אלו הדברים בחוץ לארץ וקבועים שם לבלי לחשב קלל לעלות ולקשתפן בארץ ישראל. שדומים הם כאחד הפלוא במאסר לזמן קמסך, ולרב שהותו שם שכן שיש לו בית יפה ומקדש במקום החפץ נשכח שאין הוא אלא אסיר הפלוא במאסר, עד כדי כך שלרב רגילותו קשואלים אותו היכן הוא ביתך עונה "באין", אביל קשאסיר זה עושה לו סדר בכל יום ויום לערך חשבון נפשו ונא זוכר היטב עברו, ומתעשר על ששוכן בלוא במאסרו, וקשואלים אותו היכן הוא ביתך? עונה ביתי הוא במקום נאה ומקשח פלוני ופלוגי, וקצת לדאבוננו הרב בלוא אני בקלא סחוב וקר זה. וגם משום כן הזירונו ר"ל בנפאנו ללות לקום בחצות ולהתאבל על חרבן בית המקדש, כדי שלא נשכח את ביתנו האמיתי ולא נחשב את חוץ לארץ הדומה לבית בלוא שהוא ביתנו חלילה. שזה ענין הקתוב "הציבי לך ציונים" (ירמיה לא) שלא נשכח עברנו המפאר. (שיש"ק ו - שפח)

א של החיים

- ★ התארה החזקה ביותר בדרורות האחרונים היא תארת הממון.
- ★ ממון לא עושה את האדם מאשר.
- ★ המאמין יודע שמי שנתן היום ניתן מחר.
- ★ אם קבלת שפע ממון זה בשביל שתחלק אותו עם עוד בני אדם.

בהלעטה, כל שכן ליד חשבים ומפורסמים, שאז באופן אוטומטי אנתנו הנפכים לעדיני נפש, מחזיקים מפית בסמוך שנוכל לנגב פינו על כל פירור וטיפה שחרה ממקומה.

אבל בממון האדם לא מתבייש כלל. להיפך, יש לו יותר - התפארותו בעיני עצמו גדלה, וגם בני אדם מכבדים אותו יותר. זאת התפיסה הרווחת, מי שיש לו יותר נחשב יותר. וזאת, משום שהכסף הפך להיות מרכז החיים, ורובנו תולים את האושר בגודל האשראי, מודדים אנשים לפי מותגים, רכבים ואזורי מגורים. ובהיבט הזה, תאוות הממון גרועה מכל יתר התאוות, שאין שלא היה, יש בהן צד של בושה.

היבט נוסף שעושה תאוה זו גרועה מיתר התאוות הוא זה שבושה משאר התאוות אין בתאוה זו מימד של בושה. בתאוה הידועה, כל זמן שאדם נשאר נורמלי, כל עוד לא הושחתה דעתו לגמרי, יש לו זה מימד של בושה, לכן זה נעשה בחשדי חדרים ובוהשן וככל שהאדם בר דעת יותר כך הוא ננוע יותר.

אותרו דבר בעניין האכילה, יש בה מימד של בושה, רואים את זה בפרט כשאנו אוכלים ליד אנשים, יש לנו בושה לאכול בפראות או לגמרי, אין שום תאוה שבכוחה להשחית

תאוות ממון

ארבעים שנה בני ישראל הלכים במדבר, אין סוף תלאות בדרך, ניסיונות מבית ומחוץ, והנה סוף סוף כשמגיעים אל הארץ המובטחת באים בני גד ובני ראובן ומבקשים להישאר בחוץ, הם עשירים גדולים, וכדי לשמר את ממונם הם מוכנים לפרוש מאחיהם ואף לא להיכנס אל ארץ חמדה אליה משה נכסף בתחינה.

כך הוא טבעה של תאוות הממון - עושה פירוד ומבדילה את בעלי ההון משאר הממון. וצריכים להבין, מה עושה את התאוה הזאת גרועה מיתר התאוות, עד שרבו מגדירה כעבודה זרה?

היבט אחד בולט שיש בתאוה זו שהופך אותה לגרועה מכל, כי בבושה משאר התאוות אין בתאוה זו מימד של בושה. בתאוה הידועה, כל זמן שאדם נשאר נורמלי, כל עוד לא הושחתה דעתו לגמרי, יש לו זה מימד של בושה, לכן זה נעשה בחשדי חדרים ובוהשן וככל שהאדם בר דעת יותר כך הוא ננוע יותר.

אותרו דבר בעניין האכילה, יש בה מימד של בושה, רואים את זה בפרט כשאנו אוכלים ליד אנשים, יש לנו בושה לאכול בפראות או לגמרי, אין שום תאוה שבכוחה להשחית

מה מברכים על שניצל

דיון המוגש ע"י בית ההוראה "חוט של חסד" מאת הרה"ג ר' אלחנן שלום אלגרוד שליט"א ר"כ ההוראה ודומ"צ דק"ק "חוט של חסד" ודיין בביה"ד "משפט וחסד"

לדיבור או למראה - ברכתו "שהכל", וא"כ בימינו שנתנים את הקמח/פירווי הלחם כדי לתת טעם - ברכתו "בורא מיני מזונות"), "הגר"מ שטרנבוך שליט"א (ש"ת תשבות והנהגות כרך ה' סי' ס"ג אות ב' (הפוסק שם לגבי בוטנים המצופים קמח שנקראים "בוטנים אמריקאים" שיש לברך עליהם "בורא מיני מזונות", וה"ה לגבי שניצל), שו"ת רבבות אפרים [ח"ג סי' ק"ב] בשם הגר"מ פיינשטיין זצ"ל והגר"י קמיניצקי זצ"ל ובמקום אחר [ח"ד סי' נ"א] פסק כן בשם הגר"א זלניק זצ"ל, הגר"מ לוי זצ"ל [ספר ברכת ה' ח"ג פ"י סעיפים נ"ט-ס"א], הגר"ר אליעזר פולק שליט"א [כתב עת נור התורה כרך ח' שבת התשס"ד עמודים ק"ל-קל"ג], שו"ת באר משה [ח"ה סי' ס"א], שו"ת חשב האמוד [ח"ג סי' ע"ב], ועוד.

למעשה: נחלקו הפוסקים האם יש לברך על שניצל ברכת "שהכל", או ברכת "בורא מיני מזונות" (ומברך ברכה אחרונה "על המאחיה" רק אם אכל שיעור כזית מהציפוי תוך אכילת פרס).
ורבו הדעות לכאן ולכאן ו"דעבד כמו עבד ודעבד כמו עבד" (ברכות כ"ז ע"א) ו"הנרא והנרא ופשטיה" (חלוין י"ח ע"ב, כ"ז ע"א), וכל אחד יעשה כמנהג אבותיו ורבתיקו; ומי שאין לו מנהג ברור בזה, יברך "שהכל" משום שברכה זו לכרע פוטרת את כל המאכלים [שו"ע א"ח סי' ר"ד סי' ג' ומש"ב ש"ס ק"א].

ג. אמנם אור החיים הקדוש (פרי תואר סי' ק"ג ס"ק ע"ג י"ד) חולק על הרב פתח הדביר וסיעתו, ומחלק בין היכא שהקמח וכד' ניתן רק כדי שהבשר או הדגים לא יידבקו או למראה - שאז מברכים "שהכל", לבין היכא שהקמח וכד' ניתן כדי לתת טעם - שאז מברכים "בורא מיני מזונות". וז"ל: "דגים קטנים וכו' ולפעמים שעושים אותם בקמח כדי לטגנם, אין בכך כלום ובתור העיקר אזלינן והם הדגים. והגם דכל דאית ביה מה' המינים הוא העיקר, שאני כה"ג דעיקר שעושים הקמח הוא כדי שלא ידבקו הדגים במחבת, והגם שמוסיף קצת טעם מחמת הקמח - עם כל זה לא להכי עבידי ושרי... וגם לא דמי למיני מתיקה שעושים הגויים מסולת ודבש שע"י הסולת נתקן הדבש לאכילה, משא"כ קמח שעושים על פני הדגים אין עושים אלא דבר מועט שלא ידבקו במחבת, ולא דמי להרסנא דקאמר הש"ס 'קמחא עיקר'".

כך גם פוסקים הגר"ב צ אבא שאול זצ"ל [שו"ת אור לציון ח"ב פי"ד שאלה י"ט (תע"ש) בהערות שכתב לגבי ברכה אחרונה, וז"ל: "ולענין ברכה אחרונה, ראה הלחן בביאורים לתשובה כ"ג שנתבאר שאין לברך 'ברכת מעין שלש' אלא אם כן אכל כזית דגן בכדי אכילת פרס. וכן אם אכל מהבשר או מהחומס וכדומה שיעור כזית, מברך ברכת 'בורא נפשות ורבתיקו'"], הגר"ע יוסף זצ"ל [דעתו הובאה בספר הלכה בדרה ח"ב סי' ר"ח אות י"ב סוף בירור הלכה ס"ק"ח (עמוד 376)]. וכן פסק בחו"ע ברכות עמוד תפ"ט לענין ברכת בוטנים המצופים בקמח], הגר"ד יוסף שליט"א [ספר הלכה ברורה שם (עמודים 376-374)], הגר"י יוסף שליט"א [לקוט יוסף נטילת דיים וברכות סי' ר"ד ס"ב (ויע"ש שמדגיש שכאשר נתנו עליו 'מעט קמח

להוסיף דמטעם אחר גם הרב פרי חדש ז"ל יודה בדגים מטוגנים דקמח אינו עיקר, והוא דהדגים איתנהו בעינייהו והקמח לתשמיש הדגים הוא בא. ודמי למה שכתב מרן החב"ב ז"ל באו"ח שיידי כנה"ג [סי' ר"ד הב"ב אות ג'] דשקדים שמחפים אותם בצוקאר וסולת קלוי הנקרא 'קונפיטיס', אע"פ שהפרי חפוי מכל וכל ואינו נראה, מברכין עליו 'בורא פרי העץ', דלא גרע מפרי נימוח לגמרי דמברכין על הפרי ולא על הצוקאר, עיי"ש. הרי דהגם דהסולת הזה המחפה השקדים, לא ייבצר דיהיב איזה טעם בקונפיטי, אפילו הכי כיון שאינו אלא לשמש השקדים והשקד שלם בתוכו כברייתו - לא בטל לגבי אחרוני. הכי נמו בדג שהוא שלם כברייתו, הוא העיקר! ולא חשחין אנחנא למה שמוסיף בו קצת טעם".

כך גם פוסקים הגר"ש אלישיב זצ"ל [דעתו הובאה בכתב עת ישורון כרך ג' התשנ"ז עמוד תמ"ט, וכן כותב להדיא בכתב עת בית הלל כרך כ"ב התשס"ה עמוד י"ב], הגר"ש אויערבאך זצ"ל [דעתו הובאה בכתב עת ישורון ח"ב"ל, הגר"ש ואנר זצ"ל [שו"ת שבת הלוי ח"ד סי' קס"א; והנין ידו שנית בשו"ת שבת הלוי ח"ו סי' כ"ד שהביא שם בשם ספר שבילי דוד בכללי הברכות אלויות ה"ר שרק כשנבל ונתערבו יחד חשב מיני דגן עיקר מה שאין כן כשהוא רק ציפוי מעליו אינו נעשה עיקר], הגר"מ הכהן רובין שליט"א [דעתו הובאה בכתב עת ישורון ח"ב"ל, הגר"מ שטרן שליט"א [קובץ מבית לוי י"ב ה'תשנ"ח עמודים ק"ו-ק"ח (ויע"ש שמביא ראיות לדיון זה)], הגר"י בלוי זצ"ל - חבר בד"צ העדה החרדית ומח"ס "פתחי חושן" [בשיחה שערבתי עם בנו - הגר"ח בלוי שליט"א מו"ץ העדה החרדית, בש"ק פ' 'דברים' התשע"ד], הגר"נ געשטטר זצ"ל [שו"ת להורות נתן ח"ד סי' ט], הגר"מ אליהו זצ"ל [דעתו הובאה בספר וזאת הברכה מהדורת התשנ"ט עמוד 111, וכן אמר לי ממנו תלמידו הגר"ב אהרונ'אן שליט"א בשיחה שערבתי עמו בש"ק פ' 'דברים' התשע"ד], שו"ת משנה הלכות [ח"א סי' קמ"א], ועוד.

שו"ת של חסד

שאלה: מה מברכים על בשר או דג שמצופה בתערובת של ביצים וקמח/קמח מצה/פירורי לחם - "בורא מיני מזונות" או "שהכל"?

תשובה: א. בשאלה זו דנו רבים מהפוסקים, משום שלכאורה אם מטרת הקמח וכד' שנמצא בציפוי היא לתת טעם טוב במאכל - אזי יש לברך על המאכל "בורא מיני מזונות" כדקיי"ל שכל שיש בו מה' מיני דגן מברך עליו במ"מ [קיצו"ש סי' מ"ח ס"ו]; ואם מטרת הקמח וכד' שנמצא בציפוי היא לדבק בעלמא או למראה - אזי יש לברך על המאכל "שהכל".

אמנם גם כאשר מטרת הקמח וכד' שנמצא בציפוי היא לתת טעם טוב במאכל, מ"מ לכאורה יש לחלק בין היכא דמטרת מין הדגן היא להיות עיקר בתבשיל לבין היכא דמטרתו להיות טפל, שהרי קיי"ל [שו"ע א"ח סי' ר"ב ס"א] שאפילו פת ממש אם היא טפילה - אין מברכים עליה, וז"ל השו"ע: "אם הוא טפל כגון שאכל דג מליח ואוכל פת עמו כדי שלא יזיקנו בגרונו, מברך על הדג ופותר הפת, כיון שהוא טפל", ולכן "שניצל" או "שניצל דג" (כלומר בשר או דג שמצופה בתערובת של ביצים וקמח/קמח מצה/פירורי לחם) שהציפוי שעליו הוא בגד תבלין - למרות שבא לתת טעם במאכל מ"מ שם טפל עליו וא"כ יש לברך על מאכל זה "שהכל".

ב. ומצינו חבל פוסקים הסוברים שיש לברך על שניצל/שניצל דג "שהכל" משום שהציפוי הוא טפל לבשר ולדג, אפילו כשמטרת הציפוי היא לתת טעם במאכל, והראשון שבהם הוא הרב פתח הדביר [סי' ר"ח ס"ב ד"ה 'הנהג דראית' וד"ה 'מ"מ לא דמי'] וז"ל: "עוד בה נלע"ד

ערב חזקו והתעוררות בימי בין המצרים

"הדרך אל הגאולה"

יום שלישי ה' באב בשעה 21:00

בביכ"ס "התהילה" רח' שמעון הצדק 23 פינת ארזי הבירה ירושלים

בתוכנית:

- שיעור של הרב שלום ארוש שליט"א (בהקדמה)
- שיעור מפי הדבנית ורד סיאיא תחי'

ברוך פריים נוספים: 052-7173407

בזמן חופשת בין הזמנים לא יתקיימו שיעורים (הודעה על המשך השיעורים תגיע בהמשך בע"ה)

המשך דבר ראש הישיבה

אור נפלא לעולם, ויהיה לו חלק גדול ומכריע בקירוב הגאולה.

אפילו יהודי אחד שמפסיק לדבר לשון הרע משפיע על רבים וטובים. אם אין עם מי לדבר – לא מדברים. וזה המפתח לגאולה. ישנם סיפורים נוראים על צדיקים בדורנו ובדורות הקודמים שהראו להם מן שמים שכל הגאולה מתעכבת רק בגלל מחלוקת, שנאת חינוך ולשון הרע.

כולנו בנאים

עכשיו בימי בין המצרים לא מספיק רק לבכות על החורבן. צריכים לבנות את בית המקדש בפועל. אך בונים את בית המקדש? על ידי שעוסקים בביעור גורמי החורבן ובהכנת הלבבות לאחדות ולאהבת ישראל.

ולכן חל יום פטירתו של אהרן הכהן שהיה רודף שלום, בתחילתם של 'תשעת הימים'. ביום שישי השבוע, ראש חודש אב, חל יום פטירתו של אהרן הכהן, שזהו היארצייט (יום השנה, האזכרה) היחיד שמוזכר בפירוש בתורה. כל שאר תאריכי הפטירה הידועים לנו אינם מוזכרים בפירוש, אבל יום השנה של אהרן זוכה לציון מיוחד, ובהשגחה פרטית הוא תמיד חל בסמיכות לפרשה שלנו שבה מוזכר יום פטירתו.

בתחילת פרשת מסעי מביאה התורה רצף פסוקים קצרים המתארים את המסעות של בני ישראל וכמעט לא עוצרת את הרצף לשום צורך, חוץ מאשר לציון יום פטירת אהרן כמו שכתוב: "ויעל אהרן הכהן אל ה' וה' נאם על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחודש החמישי באחד לחודש". כלומר, כבר בראש חודש מנחם-אב טמון הסוד לתיקון החורבן הגדול שעליו אנו מתאבלים בחודש זה.

מקום מיוחד של כבוד יש לו לאהרן הכהן בדברי הלל הזקן, שהיה נשיא ישראל וראש החכמים, שמצווה עלינו במשנה להיות מתלמידיו של אהרן לאהוב שלום ולרדוף שלום. וזו תכלית התורה כולה כמו שאומר הרמב"ם שכל התורה ניתנה כדי לעשות שלום בעולם. נמצא שמי שהוא מתלמידיו של אהרן ומשיג את מידת השלום – הוא זוכה לתכלית של התורה כולה. אהרן הוא הסמל לקיום התורה השלם: "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

כל מי שילך בדרכו לא רק שיזכה לקיום התורה בשלימות, אלא הוא גם למעשה יתקן את הסיבה העיקרית לאריכות הגלות ויזכה את עצמו ואת כל עם ישראל ויהיה לו חלק משמעותי בבניין בית המקדש שייבנה במהרה בימינו, אמן.

את כל פסוק ומקור לכל בית ישראל.

קדוש מלידה

לרגל יומא דהילולא רבי אלעזר אביהצירא יום כ"ז תמוז

ככמה וכמה בתי כנסיות ובתי מדרשות במשך שנים רבות. אנשים רבים ששמעו את דברי החיזוק והעידוד שלהם חזרו בתשובה והתקרבו אל ה' יתברך, החלו לשמור שבת ולקיים בשמחה ובאהבה את התורה והמצוות.

☆☆☆

בבא אלעזר היה שומר את פיו מכל משמר. לעולם לא היה משיח שיחה בטלה, בכל שעות היום לא היו נשמעים מפיו שום דיבורים מלבד דברי תורה ותפילה, וק"ו שלא היה מוציא מפיו הקודש דיבורים אסורים חלילה, רק דיבורי קדושה. ומשום כך, היו מתקבלות ברחמים כל ברכותיו ותפילותיו, ולא הייתה ברכה אחת שיצאה חלילה לריק. כל יהודי שנכנס אליו לקבל את ברכתו, נכנס חולה- יצא בריא, נכנס עצוב- יצא שמח, נכנס עני- יצא עשיר.

☆☆☆

פעם אחת ישב בבא אלעזר בסעודת מצוה ולצידו ישב יהודי אשר סבל, סבל רב וייסורים קשים מחולי במעיו. מזוג בבא אלעזר כוס שתיה חמה והגיש לאותו יהודי.

"אינני יכול לשתות משקאות חמים הרופאים אסרו עלי לשתות כל סוג של שתיה חמה כי זה מסוכן לבריאותי". "למרות שכן גזרו לך הרופאים אתה תשתה ותהיה בריא" אמר בבא אלעזר בביטחון מלא. שתה היהודי את כוס המשקה והחלים לחלוטין מכל תחלואיו. רבי אלעזר תמיד האמין שכל יהודי צריך להאמין בעצמו ולהתקרב אל ה' יתברך בכל כוחו. שכל יהודי יכול לעשות חסד עם כל ישראל.

סיידנא בבא אלעזר נפטר בכ"ז תמוז זיע"א

סיפור לשולחן שבת

שעת לילה בעירה ריסאני שבמחוז תפילאלת שבמרוקו, כל בני העיר כבר נמים את שנת הלילה, אך בביתו של הבבא מאיר, בנו של הבבא סאלי ממשפחת אבוהצירא הכל ערים ומצפים במתיחות רבה לשמוע בשורה טובה.

והינה הבשורה המשמחת לא איחרה לבוא: בן זכר נולד לבבא מאיר ולרבנית שמחה הצדיקים. אחרי שציפו במשך שנים רבות לבן זכר, בירך אותם ה' יתברך בתינוק הקדוש שעתיד להאיר את עיניהם של ישראל.

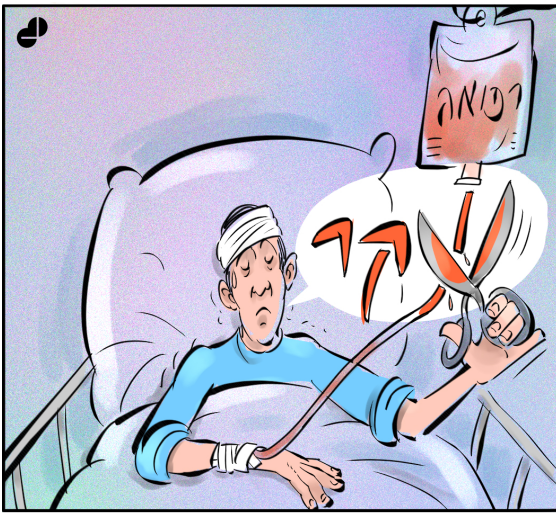
השמועה פשטה ברחובות במהירות הבזק וכל התושבים יצאו מבתיהם אל רחובות העיר בשמחה וריקודים לרגל הבשורה המשמחת. עשרות אלפי אנשים התאספו ברחובות עד שנאלצו מרוב הצפיפות והשמחה לטפס אף אל מרפסות הבתים והגגות.

שמחה עצומה שררה ברחובות העיר במשך כל אותם הימים. וביום ברית המילה גברה השמחה וההתרגשות כפליים עם היכנסו של הרב הנולד בביתו של אברהם אבינו. שם נקבצו כל גדולי הצדיקים והמונים מבני ישראל לשמוח בשמחת המשפחה הקדושה. ושמו של הרך הנולד נקרא בשם אביו: "אלעזר".

☆☆☆

כשהיה ר' אלעזר רק ילד קטן ראה בבית אביו בבא מאיר ובבית סבו הבבא סאלי צדיקים רבים ותלמידי חכמים אשר נהרו לביתם מכל קצוי תבל. אלעזר הקטן ראה כי הצדיקים מברכים את המבקשים בברכה שלה הם נצרכים. וראה כי ה' יתברך ממלא את משאלתו של הצדיק והמבקשים נושעים לאלתר בכל מה שהצדיק אמר. העניין הזה נחקק עמוק בליבו וגם הוא היה

אתם ספר המידות!

על-ידי שְׁקָרִים אֵין לוֹ רְפוּאָה אֶפְלוּ בְּהַרְבֵּה רְפוּאוֹת. (אמת לו')

הזה והיה משתדל לברך את כל מי שפגש.

☆☆☆

לאחר שעלה לארץ ישראל עם בני משפחתו החל גם הוא להרביץ תורה וללמד אחרים. אביו הקדוש, רבי מאיר אביהצירא, ביקש ממנו ומשאר הבנים שלו שיעסקו בעיקר בעניין של קרוב לבבות של עם ישראל לאביהם שבשמים, ואכן כך עשה כל ימיו. בבא אלעזר זצוק"ל ויבדלחט"א אחיו רבי דוד שליט"א היו יוצאים בכל שבוע לעיר אחרת ומוסרים שיעורי תורה

מחפשת עבודה עם סיפוק? מקומך איתנו!

- ✓ תפקיד בעל השפעה חברתית עצומה
- ✓ מטיבציה ורוצן לשאוף גבוה
- ✓ יחסי אנוש מעולים
- ✓ בנוסים גבוהים, עבודה מספקת ומאתגרת
- ✓ סביבת עבודה חרדית ורוחנית
- ✓ אפשרות למשרה מלאה או חלקית
- ✓ עבודה טלפונית מול מחשב

קו"ח לפקס: 073-3801000
פלאפון: 054-9431136
מייל: jobs@breslev.co.il

הדבר שכולם היכו לו "קו האמונה" של מז"ד הרב שלום ארוש

השיעורים של הרב מחולק לפי נושאים, אצלכם בטלפון

חייגו ותתהזקו
0264444250

חינוך באהבה

למי מגיע חופש? מאת הרב יצחק אבוחצירא. מחנך ויועץ חינוכי

"כבר רבע לשמונה, וואו מאוחר, איך לא התעוררתי?"
גב' לוי רצה בזריזות לחדר הבנים תוך כדי שקולה נשמע בכל הבית... "בנים צדיקים שלי ... קומו! השעה רבע לשמונה... כבר מאוחר..."
גב' לוי רצה במהירות לכיוון המטבח להתחיל להכין כריכים לבנים, ומיד חזרה לחדר לבדוק מה קורה.
"הי, בנים צדיקים שלי ... אתם לא מבינים עוד שש דקות שמונה, אתם באיחור..."
"למה יש שקט בבית, איפה הבנות?" שאל מויישי בן השבע וחצי תוך כדי שהוא מתקרב בשמחה ומסתובב לצד השני.
"הבנות התחילו את החופש, אז זה עדיין ישנות..." ענתה אמא, מבלי לדעת שהמשפט הזה יעלה לה ביקור.
"אז גם אנחנו בחופש" הכריזו לפתע כל שלושת הבנים במקלה.

אלא צריך אני לנצל את כל הימים כראוי. לכן אבא יקר, בקשה לי אליך!
 אפילו שבבית הבנות נמצאות עכשיו בימי "החופש" והאווירה של הלימודים בבית ירדה, אפילו שאני רוצה יותר זמן לשחק, אבל עם כל זה הרי עדיין נשאר לי זמן פנוי ואני יכול להספיק כ"כ הרבה דברים טובים בזמן הזה, כמו: ללמוד איתך ביחד, לשמוע סיפורים יפים ממך, לשמוע עצות ורעיונות איך להתגבר על היצר הרע שלי, ואיך לקנות מידות טובות. אני יכול גם לשחק ולטייל איתך, ועוד הרבה דברים שחייכתי להם.

היום תלמד "טריק" אתה לא צריך אפילו להתאמץ, רק לדבר! ממש ממקום העבודה. איך? בבקשה - בגמרא (נידה ע:): אמרו: "מה יעשה אדם ויחכם אמר להן ירבה בשיבה וימנע בסחורה. אמרו, הרבה עשו כן ולא הועיל להם. אלא יבקשו רחמים ממי שהחכמה שלו, שנאמר: "כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה".
 תני ר' חייא משל למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו ומשגר לאהביו ממה שלפניו מאי קא משמע לן דהא בלא הא לא סגיא"
 מה יעשה אדם ויחכם? ירבה בשיבה ויבקש רחמים ממי שהחכמה שלו.
 כאשר אנו מבקשים מאבא ללמוד עם בנו, פעמים ואפשר להבין את הטענה ש"אין לי זמן" אולם זמן לתפילה על הילד בוודאי שיש לך. כדי להתפלל על הילד לא צריך הכנה מיוחדת, לזמן צריך זמן או מקום המתאימים. הרי הילד של ה' הילד שלך אפשר גם מאותו מקום שאתה יושב בו בעבודה. תוך כדי העבודה, תשוחח עם ה' ותספר לו מה עובר על הילד שלך כפי שהוא מספר לך. תספר לה' את הבעיות של הילד. אל תפחד "להפיל" על ה' את הטיפול בילד. תתחנך לפני ה' ותטען לה' טענות שיעזור לך, שייתן לך עצה מה לעשות עם הילד, שיאיר לך את הדרך לננות לגורמים המתאימים. הרי הילד של ה' לא פחות ממה שהוא שלך ובשביל ההתחלה תתפלל הרבה לה' שיעזור לך לא לשכוח את הילד ולהתפלל עליו כל יום.

לסיכום
 הורים יקרים! דעו לכם שה' יתברך הפקיד בידיכם פיקדון יקר נשמות ישראל טהורות, לא את ילדיכם הנמצאים אצלכם בבית בלבד אתם מחנכים, אלא את כל הדור הבא של עם ישראל שעדיין לצאת מילדיכם אתם מחנכים. ואתם היחידים המופקדים על חינוכם ואם ח"ו נתרשל בתפקיד, מי יהיה נקי לומר "דיינו לא שפכו את הדם הזה". קחו לעצמכם כל יום- זמן של ישוב הדעת, שבו תשבו עם כל אחד ואחד מהילדים, תשוחחו, תלמדו, העיקר שתשימו לב שיש כאן מי שרוצה קשר אישי אתכם, תדעו שיש נשמה שמבקשת: אבא אמא, תתייחסו אלי, תבינו אותי, תקשיבו לי, תלמדו אותי, תשחקו איתי והכי חשוב תתפללו עלי. בהצלחה בחופשה!

רק הבעיה היא, שאנו רוצים ילדים מצטיינים ומחונכים בלי הרבה השקעה מצדינו. כולנו נטע: "אני אדם עובד אין לי אפשרות ללמוד עם הילד, כשאני מגיע בערב הוא כבר מתכוון לשינה וזה לא זמן מתאים ללימוד. לכן אני שולח את הילד לתלמוד תורה, כדי שהוא ילמד שם. מה עוד אני יכול לעשות?"

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום מנישה צור קשר בימים ג' - ד' משיעה ג' - 8-10 בערב
 נייד: 0548-434-435
 מייל: a0548434435@gmail.com

סדר עדיפויות
 ועל כך עונה לנו כ"ק אדמו"ר בעל ה"דברי אמונה" זיע"א וז"ל: "בדורות הקודמים היו האבות מתפנים מעיסוקיהם יותר לחנך בניהם, והיו מניחים על זה כוחות גדולות לחנך בניהם ליראת שמים, ולכן ראו פירות ונתגדלו דורות ישרים, אמנם כהיום בעונותינו הרבים מניחים כל מחשבותם במסחרים ושאר דברים, ולא רק בחינוך ילדיהם, ואת זה מי שאריות המלמד והמנהלים, ועל כן ניכר זאת בהילדים, ומתחנך דור חלש מאוד בתורה ויראת שמים. גם רואים כהיום שיכול האב לישב ללמוד ולעסוק במצוות ובמעשים טובים, ורק על חינוך ילדיו אין לו זמן, ועל זה מתאמץ היצר הרע יותר משאר הדברים, שבזה תלוי עתידו של הדור הבא.
 דבר הראשון שצריך להיות אצל כל אדם הוא חינוך ילדיו, ובאזיה אופן שיהיה עסוק ולא יהיה לו פנאי, צריך לעשות לו זמן להשגיח על ילדיו, שזה עיקר ותכלית מכל החיים, שאם חלילה יתקלקלו ילדיו זה יגרום לו מרירות כל כך שחיי אינם חיים". עכ"ל (מאמר חינוך הבנים פרק ג')

בדיחות הדעת
 רב (רפורמי) עוצר שיכור ושואל אותו: "תגידי לי איך מגיעים לדואר?"
 עונה לו השיכור: "תלך ימינה שמאלה ישר ותגיע לדואר", הרב אומר לשיכור: "תראה הדרך שבה הינך הולך- דרך השכרות אינה טובה, בא ואראך דרך ישרה וטובה איך להגיע לתכלית", עונה לו השיכור: "להגיע לדואר אתה לא יודע, להגיע לתכלית אתה יודע?"

מכתב לאבא
 כדי לעודד את האבות, אצרף מכתב שכתב פעם ילד בן 7 לאביו:
 אבא יקר שלי! כבר הרבה זמן שאני רוצה לכתוב לך מכתב אישי, אבל קצת התביישתי. הנה כמעט חלפה לה השנה ובעוד כחודש מסתיים הזמן. ב"ה הספקתי ללמוד הרבה תורה ומושגים חדשים, למדתי לקרא מהר ולכתוב יפה, למדתי משנה והלכות, גם למדתי איך להתפלל בכונה ובהתלהבות מילה במילה. הצלחתי לדבר עם ה' כל יום ולבקש ממנו שכבר תבוא הגאולה. גם מידות והנהגות טובות השתדלתי להשריש בליבי. שמעתי בביתה הרבה סיפורי צדיקים שעוברים אותי להיות עובד ה' ולרצות להיות צדיק.
 אבל אבא! הרי אני רק בתחילת דרכי ויש לי עוד הרבה מה לשמוע ולקבל, וגם זאת ידוע לי שבכל יום ימימים ושנים אלו תלוי כל עתיד הרוחני, ולכן אסור ח"ו שילך לי לאיבוד אפילו יום אחד,

כי אקח מועד
 שמעתי פעם ממרן הרש"צ הגר"ע יוסף זצ"ל פירוש על הפסוק "כי אקח מועד אני מישׁרם אֶשְׁפֹּט" הרב הסביר, שכאשר ישאלו את האדם לאחר מאה ועשרים שנות חייו: "יהודי, מדוע לא עסקת בתורה?" כאשר יאמר להם: "הייתי טרוד במלאכתי ולא היה לי פנאי". יכול להיות שיקבלו את טענתו. אבל אחר כך ישאלו אותו: "בשבת עבדת? בחג ובחופשות עבדת? מדוע אז לא למדת? הרי היית פנוי ממלאכה?" על כך לא תהיה לאדם תשובה.
 וזהו פירוש הפסוק "כי אקח מועד" ה' יתברך ייקח את המועד (דהינו החגים והשבתות

זמנים
 מסות מסעי

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
19:11	19:28	19:22	19:27
20:27	20:30	20:32	20:27
21:03	21:01	21:04	21:01

הפטרה: ירמיה פרק ב' - שמעו דבר ה'
 יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 10, ירושלים ת.ד. 57669. טל: 02-5812210 פקס: 02-5812252 להצטרפות לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו 5812210@gmail.com

Breslev.co.il

הוא מצפה מלמעלה לעזרתך
 אתה היחיד שיכול לעזור לו
 סעודות | קדישים | משניות
 לימוד ועוד
 לעילוי נשמת יקירך
 02-5308000

ט"ו באב
 הדרך לזוגיות באומן עם הרבנית גרשון תחי

יום רביעי י"ג אב 25.07.18
 עד יום ראשון י"ז אב 29.07.18

רב נחמן מברסלב רבי נתן הבל שם טוב, רבי לוי יצחק מברדיצ'ב

ארוחות ביתית ומושמעות, לינה, נסיעות, הדרכה ועוד...

02-5812210

מחיר מפתיע!

שי מיוחד לכל משתתפת